

Škandál, nie blahorečenie!

Raymond de Souza

13. marca 2021 ✝ Cirkev

25. februára 2015 Vatikán vyjadril súhlas s otvorením procesu blahorečenia brazílskeho arcibiskupa Heldera Camaru. Medzi brazílskymi katolíckymi vernými učiteľskému úradu Cirkvi to spôsobilo veľký rozruch a vyvolalo obavy. Je najvyšší čas povedať pravdu o Helderovi Camarovi. Ako Brazílčan som Helderu celkom dobre poznal, a som pevne presvedčený, že verejnosť treba informovať o temných stránkach tohto kandidáta na oltár a zastaviť jeho falošné „blahorečenie“.

Helder Camara začal svoj verejný život ako militant extrémnej pronacistickej organizácie – brazílskej Integralist Action (*Ação Integralist Brasileira*), ktorú v roku 1933 založil Plinio Salgado, známy tiež ako brazílsky *führer* (vodca). Jeho pronárodno-socialistické presvedčenie bolo také hlboké, že pri svojej kňazskej vysviacke mal na sebe pod sutanou uniformu paramilitárnej Integralistickej milície – neslávne známu „zelenú košelu“.

Kňaz Helder Camara sa stal členom Najvyššej rady Brazílskej integralistickej akcie a o dva roky neskôr osobným tajomníkom brazílskeho vodcu, neskôr národným tajomníkom Brazílskej integralistickej akcie. Bol jednou z najdôležitejších postáv tejto strany; zúčastňoval sa na stretnutiach a polovojenských pochodoch podľa vzoru nemeckých národných socialistov.

V roku 1946 ho arcibiskup Ria de Janeiro navrhoval vymenovať za pomocného biskupa, ale Svätá stolica s tým nesúhlasila kvôli jeho predošlej angažovanosti v pronárodno-socialistickom hnutí. Jeho nominácia bola prijatá až po piatich rokoch.

V roku 1947 bol Camara menovaný za generálneho asistenta pre brazílsku Katolícku akciu, ktorá pod jeho vplyvom začala smerovať doľava. V priebehu niekoľkých rokov sa jej mládežnícka pobočka (*Juventude Universitaria Católica*) zmenila na marxisticko-leninskú organizáciu a neskôr po rokoch, sa stala súčasťou štruktúr Brazílskej komunistickej strany. Biskup Helder Camara bol jedným z najvernejších zástancov tejto transformácie.

Biskup Helder Camara otvorene vystupoval proti pápežovi, pričom učenie Pavla VI. ohľadom antikoncepcie v *Humanae vitae* označil za omyl, ktorého dôsledkom je trápenie manželiek a narušenie mieru v mnohých domácnostiach.

Bol tiež za rozvody a otvorene sa vyjadroval za svätenie žien. Biskupom zhromaždeným na II. vatikánskom koncile adresoval otázku: „Povedzte mi, viete o nejakom presvedčivom argumente, pre ktorý by žena nemohla prijať kňazskú vysviacku, alebo ide iba o zaujatosť mužov?“ A keď koncil takúto možnosť vylúčil, biskup Helder Camara tvrdil: „Všade tam, kde v rámci našej autority môžeme interpretovať koncilové texty, musíme ísť ďalej, než sú ony.“

Ale to nie je všetko – biskup Helder Camara taktiež zastával názor, že jedného dňa veda dokáže tvoriť život a kriesiť mŕtvych.

Biskup Helder Camara síce niekedy kritizoval ateizmus, vždy však bránil spoločenský a politický systém komunizmu. Na konferencii o katolíckom programe medziamerickej spolupráce 27. januára 1969 v New Yorku sa tak očividne postavil na stranu medzinárodného komunizmu, že si vyslúžil prezývku červený arcibiskup, ktorá mu už potom nadobro prischla.

Helder Camara s kardinálom Alfrinkom

zdroj: wikimedia commons

Červený arcibiskup

Helder Camara sa preslávil tvrdením, podľa ktorého základným problémom ľudstva nie je stret medzi Východom a Západom, ale medzi Severom a Juhom, teda medzi ekonomicky rozvinutými a zaostalými krajinami. Toto vyhlásenie malo zjavne za cieľ marginalizovať veľký náboženský, filozofický a kultúrny spor medzi kresťanským a ateistickým svetom a utlmiť bdelosť antikomunistov.

Červený arcibiskup Helder Camara kritizoval Spojené štáty za ich protisovietsku politiku, pričom navrhoval drastické škrt v americkej armáde, a zároveň žiadal, aby si Sovietsky zväz ponechal svoje vojenské kapacity s cieľom čeliť „imperializmu“. *„Len nehovorte, že vďaka tejto stratégii svet padne do rúk komunistov!“* – konštatoval. Ťažko si predstaviť očividnejšie prejavy sympatií v prospech politiky Moskvy.

Červený arcibiskup oficiálne požadoval, aby komunistická Čína (v čase vrcholenia „kultúrnej revolúcie“, pri ktorej umierali milióny ľudí) bola prijatá do OSN (čo pekinskému režimu výrazne uľahčilo šírenie komunizmu na Ďalekom východe), ako aj opätovné začlenenie komunistickej Kuby do Organizácie Amerických štátov nedbajúc pritom, že zamieňa reálnu umučenú krajinu s gulagom Fidela Castra.

Červený arcibiskup celý život škodil Cirkvi a teraz má byť povýšený na oltár?

Hanebné dielo arcibiskupa Helder Camaru veľmi trefne komentoval guvernér štátu *São Paulo* v rokoch 1967 – 1971, Roberto Costa de Abreu Sodre: *„Helder Camara je súčasťou propagandistickej mašinérie komunistickej strany a zároveň slúži jej propagácii v Európe. Od nej dostáva prostriedky na svoje cesty, pretože ľavica potrebuje vizitku nie v podobe fúzatého muža s cigarou, ale muža v sutane, ktorý očierňuje Brazíliu v zahraničí. A toto v Európe robí Fidel Castro v sutane.“*

Patrón revolúcie

V júni 1968 bol v brazílskych novinách zverejnený dokument, ktorý vypracoval otec Joseph Comblin, profesor Teologického ústavu v Recife, pod záštitou arcibiskupa Camaru, v ktorom predstavil plán demontáže štátu a nastolenia komunistickej diktatúry.

Okrem iného sa v ňom dočítame, že nestačí prijímať právne predpisy – treba ich presadzovať silou (...) rozdať zbrane ľudu (...) zorganizovať systém represie: zriadiť výnimočné súdy pre tých, ktorí kladú odpor reformám (...) vláda musí neutralizovať ozbrojené sily, ak sú konzervatívne, tlač, televíziu, rozhlas a ďalšie médiá, a zaviesť cenzúru reakčnej kritiky (...) bude potrebné zašpiniť si ruky nečistými spojenectvami, aby sily pokroku mohli zvrhnúť vládu a získať moc.

Tento radikálny komunistický program nepotrebuje žiadny komentár – hovorí sám za seba. Otec Comblin nepoprel jeho autenticitu, iba povedal, že išlo iba o krátky náčrt (sic!), kým arcidiecézna kúria pripustila, že list bol napísaný v diecéznom seminári s tým, že v nijakom prípade nešlo o oficiálny dokument. (sic!) Arcibiskup Camara nikdy ani slovom nekorigoval slová otca Comblina, práve naopak: svojším spôsobom sa k nim prihlásil, keď ho menoval za profesora kňazského seminára.

Vo svetle vyššie uvedeného nikoho neprekvapí pripomenutie, že arcibiskup Helder Camara bol jedným z najvernejších zástancov tzv. „teológie oslobodenia“, čo najlepšie vystihujú dve vyhlásenia jej tvorcov: „*Navrhujeme marxizmus a historický materializmus v teológii*,“ (Leonardo Boff) a „*Chceme uskutočniť revolučný politický proces*.“ (Gustavo Gutierrez) „Teológia oslobodenia“ bola Vatikánom oficiálne odsúdená v roku 1984.

Helder Camara v roku 1984

zdroj: wikimedia commons

Falošný priateľ

Asi najväčším klamom o arcibiskupovi Camarovi je, že je predstavovaný ako priateľ chudobných a obranca slobody. Hodí sa takáto charakteristika na človeka, ktorý podporoval najkrvavejšie diktatúry 20. storočia – režimy, ktoré zrodili takú strašnú chudobu?

Po zvážení všetkých vyššie uvedených skutočností stojíme pred šokujúcou pravdou: biskup svätej, rímskokatolíckej a apoštolskej Cirkvi sa svojou autoritou nástupcu apoštolov angažoval na strane najradikálnejších, najtvrdších a najzákernejších nepriateľov, ktorí kedy obliehali Cirkev a útočili na kresťanskú civilizáciu.

Využívajúc autoritu arcibiskupa na získanie dôvery ľudí tento demagóg, Fidel Castro v sutane, zradil katolícku vieru v Ježiša Krista i Jeho Cirkev a ako nový Judáš Iškariotský chcel vydať svoju vlasť, americký kontinent a celý svet napospas komunizmu.

Blahorečenie červeného arcibiskupa by bolo strašným škandalom. A urážkou obetí komunizmu na Kube, v Číne, v bývalom Sovietskom zväze a v ďalších krajinách sveta.

Moje svedomie – ako rodeného Brazílčana a bojujúceho rímskeho katolíka – ma pobáda, aby som sa verejne postavil proti iniciatíve „blahorečenia“ podvratného arcibiskupa, ktorý otvorene podporoval národný socializmus a komunizmus, zasadzoval sa za svätenie žien a rozvody, vystupoval proti pápežskému učeniu o antikoncepcii, odmietal pápežské magistérium vo všetkých vážnejších aspektoch, ba veril, že v budúcnosti veda vytvorí život a dokáže kriesiť mŕtvych!

Raymond de Souza je americký katolícky apologéta a spisovateľ brazílskeho pôvodu, rytier Rytierskeho rádu Svätého hrobu v Jeruzaleme, rytier Zvrchovaného rytierskeho rádu špitálov svätého Jána v Jeruzaleme, Kolumbov rytier.

© Všetky práva vyhradené. Článok bol prebraný z partnerského webu PCH24.

URL adresa článku: <https://christianitas.sk/skandal-nie-blahorecenie/>